

ตัวอย่างของผู้ที่มีและขาดคุณธรรม จริยธรรม ???

๑) ผู้ที่มีคุณธรรมและมีจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่มีสติปัญญาดี มีจิตใจบริสุทธิ์ มีความเมตตา กรุณา คือ มีความรัก มีความสงสาร ปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข มีหิริโอตตัมปะ มีความละอายต่อบาป มีความเกรงกลัวต่อบาป มีขันติโสรัจจะ มีความอดทน มีความสงบเสงี่ยม ไม่คิดชั่ว ไม่พูดชั่ว ไม่ใช้กาย วาจา ไปทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เพราะกลัวว่าจะเป็นบาป เป็นโทษ ติดตัวตามตนไปในชาตินี้ และชาติต่อ ๆ ไป จึงคิดแต่เรื่องที่ดี พูดแต่คำที่ดี ทำแต่สิ่งที่ดี เรียกว่าเป็นผู้ที่ “มีคุณธรรม จริยธรรม”

๒) ผู้ที่ขาดคุณธรรมและขาดจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่มีสติ ปัญญาน้อย ไม่เชื่อฟังคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า จิตอยู่ใต้อำนาจของกิเลส คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง ครอบงำจิตใจ จึงไม่มีคุณธรรม ประจําใจ เป็นเหตุให้ขาดความเมตตา กรุณา ไม่มีความรัก ไม่มีความสงสาร ขาดหิริโอตตัมปะ ไม่มีความละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ไม่มีขันติโสรัจจะ ไม่มีความอดทน ไม่มีความสงบเสงี่ยม ไม่รู้บาป บุญ คุณ โทษ ไม่รู้ผิด ชอบ ชั่ว ดี มีความเห็นแก่ตัว เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น จะคิด จะพูด จะทำอะไร ก็ไม่เกรงกลัวความเดือดร้อน จะเกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น รวมทั้งประเทศชาติบ้านเมือง คิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว ได้ทุกเวลาทุกโอกาส นี่คือนิยามตัวอย่างของผู้ที่ “ขาดคุณธรรมและขาดจริยธรรม”

๓) ผู้ที่มีคุณธรรมแต่ขาดจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่มีความคิดดี มีความเมตตา กรุณา คือมีความรัก ความสงสาร มีความคิดที่จะช่วยเหลือแผ้วแผ่ต่อผู้อื่น ถือว่าผู้นั้น มีคุณธรรมประจําใจ แต่การแสดงออกทางกิริยา วาจา ตรงข้ามกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิด แสดงกิริยา วาจา ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รู้จักกาลเทศะ พูดปิด พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ้า พูดส่อเสียดให้ผู้อื่นเสียหาย ถือว่าผู้นั้น ขาดจริยธรรม นี่คือนิยามตัวอย่างของผู้ที่ “มีคุณธรรมแต่ขาดจริยธรรม”

๔) ผู้ที่ขาดคุณธรรมแต่มีจริยธรรม หมายถึง ผู้ที่มีสติปัญญาน้อย ขาดคุณธรรมประจําใจคือ ขาดความเมตตา กรุณา ไม่มีความรัก ไม่มีความสงสาร มีจิตใจโหดร้ายทารุณ เห็นแก่ตัว ไม่สนใจช่วยเหลือผู้อื่น ถือว่าเป็นผู้ที่ขาดคุณธรรมประจําใจ แต่การแสดงออกทางกาย ทางวาจา ตรงกันข้ามกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของจิตใจ แสดงกิริยา วาจาที่สุภาพเรียบร้อย ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไม่เต็มใจ เสแสร้งแกล้งพูดดี ใช้วาจาที่ไพเราะ ซึ่งไม่ตรงกับใจหรือที่เรียกกันว่า “ปากกับใจไม่ตรงกัน” ถือว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรม นี่คือนิยามตัวอย่างของผู้ที่ “ขาดคุณธรรมแต่มีจริยธรรม”

เพราะฉะนั้น ผู้ที่จะมีคุณธรรม และจริยธรรมนั้น บางคนมีคุณธรรมและจริยธรรม มาจากอดีตชาติ คือเป็นผู้ที่มีอุปนิสัยใจคอดี แต่จะมีมากมีน้อยแตกต่างกัน ผู้ใดมีมาก ก็จะสามารถศึกษาและปฏิบัติตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เร็ว เข้าใจในคำสอนมากขึ้น เรียกว่าผู้นั้น มีคุณธรรม จริยธรรมสูง ส่วนผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมจากอดีตชาติมาน้อย ต้องพยายามศึกษาและปฏิบัติตามให้เกิดคุณธรรมตามคำสอนในบพนั้น ๆ ผู้ใดได้ศึกษาและปฏิบัติตามได้มาก ผู้นั้นย่อมมีคุณธรรมและจริยธรรมเพิ่มขึ้น เพราะคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้าล้วนเป็นการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมทั้งสิ้น แล้วแต่ท่านจะเลือกคำสอนบทใด มาปฏิบัติให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ให้กับตนเอง แล้วยังสามารถนำไปอบรมสั่งสอน ให้ผู้อื่นมีคุณธรรม และ จริยธรรมตามได้อีกด้วย

*****

ที่มา> <http://www.porjarearntum.com/index.php?mo=๓&art=๓๓๕๗๗๘>

อนงค์ภาณุช ปะนะทังถิรวิทย์